

svare paa de Henvendelser, der under Finanslovbehandlingen ere skete til mig, og jeg derfor heller ikke nu skal komme ind paa at henvende Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som have spurgt mig om noget, anser jeg det for rigtigst at tage Ordet nu angaaende et ganske enkelt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Rigsretten. Jeg anser det for rigtigst, at Offentligheden straks faar fuld Klarhed over, hvad der i denne Sag er foregaaet.

Vi have hørt, at der fra forskellig Side er blevet rejst et Krav om, at denne Sag skulde fremmes med særlig Hurtighed. I den Anledning udtalte Ordføreren for det radikale Venstre her i Salen (Rode) i Lørdags her i Tinget, at der fra det radikale Venstres Side kun var Ønske om, at denne Sag skulde blive fremmet saa hurtig som muligt. Efter Mødets Slutning i Lørdags henvendte jeg mig til dette Tings højtærede Formand og sagde til ham, at der fra Ministeriets Side ogsaa kun var Ønske om at faa Spørgsmaalet om Rigsretstiltale fremmet saa hurtig som muligt. Den højtærede Formand gjorde opmærksom paa, at det ikke vilde være heldigt at afbryde denne første Behandling af Finansloven, som jo allerede er meget forsinket, for at føre en Forhandling angaaende Spørgsmaalet om Nedsættelse af det Udvalg, som efter min Mening maa nedsættes, for at Spørgsmaalet om Rigsretsanklage kan blive omhyggeligt og tilstrækkeligt forberedt i dette høje Ting; thi der kunde jo derom blive en Diskussion, som maaske kunde strække sig over flere Møder. Jeg sagde da til den højtærede Formand, at der fra det radikale Venstres Side her i Tinget og fra Ministeriets Side ikke vilde være noget i Vejen for at gøre den Indrømmelse, at man vilde lade Beslutningen om Nedsættelse af dette Udvalg blive tagen uden nogen Forhandling, hvis den saa kunde blive fremmet. Den højtærede Formand sagde saa, at han ønskede derom at faa Besked fra de forskellige Partier i Salen.

Jeg henvendte mig da straks til Socialdemokraterne og kunde endnu i Lørdags Eftermiddag bringe den højtærede Formand Besked om, at Socialdemokraterne tiltraadte den Opfattelse, at man burde hurtigst muligt have Udvalget nedsat, og at Socialdemokraterne for deres Vedkommende vare villige til at finde sig i, at Beslutningen herom toges uden Forhandling. Senere er der sket Henvendelse til de to Højregrupper, og disse have ogsaa svaret, at de vare villige til at lade Ud-

valget blive nedsat uden nogen Forhandling. Dette kunde altsaa være sket i Dag eller i Morgen, hvis ikke det havde mødt Modstand fra Venstrereformpartiets og de to 11-Mands-Grupperes Side. Disse tre Grupper modsatte sig imidlertid, at Udvalget nedsættes uden Forhandling.

Dette finder jeg højt uheldigt, thi jeg tror, at Nedsættelsen af et Udvalg er nødvendig, naar der skal finde en omhyggelig og ordentlig Forberedelse Sted af det Forslag til Beslutning om Rigsretstiltale, som skal forelægges dette Ting. Det er nødvendigt, for at ikke denne Sag muligvis skal komme til at strande paa rene Tilfældigheder og ved Omstændigheder, som i Realiteten ere uden afgørende Betydning. Jeg vil f. Eks. sige, at det er nødvendigt, at der i Udvalget opnaas Enighed mellem flere Grupper om, hvem der skal være offentlig Anklager under Rigsretstiltalen. Dersom der fra en enkelt Side stilledes Forslag om, at den eller den Mand skulde være offentlig Anklager, kunde man muligvis fra anden Side føle sig stødt derover og, skønt man var stemt for Rigsretsanklage, sige, at saaledes som dette Forslag er formuleret, kunde man dog ikke stemme derfor, og saa vilde hele denne Sag strande paa en saadan forholdsvis ubetydelig Undervandsklippe. Naa, det er naturligvis ogsaa det, man i Realiteten ønsker fra deres Side, som paa den Maade søge at spænde Ben for, at Rigsretsanklagen bliver omhyggeligt og ordentligt forberedt. Hvis man havde nedsat Udvalget i Dag, vilde dets Arbejde efter al Sandsynlighed kunne have været afsluttet samtidig med, at denne første Behandling af Finanslovsforslaget sluttede; i hvert Fald burde dette Udvalgs Arbejde kun strække sig over faa Dage. Jeg vil som Justitsminister, hvis Udvalget tilkalder mig, kunne møde og give Udvalget ethvert Grundlag for dets Arbejde, saaledes at det kan fremmes meget hurtigt. Men Enighed skulde jo opnaas fra flere Sider, og derfor mener jeg, at en Udvalgsforhandling er nødvendig.

Hvis man imidlertid nu ikke alene forholder Udvalgets Nedsættelse, men hvis man ogsaa, hvad jeg ikke er ganske klar over — ved mundtlig Meddelelse har jeg dog faaet at vide, at dette ikke skal være Meningen —, hvis man ogsaa skulde nægte, at Udvalget blev nedsat, vilde man tvinge os i det radikale Venstre til at gøre det næstbedste, nemlig til at stille Forslag om Rigsretstiltale uden den Forberedelse, som jeg anser for i allerhøjeste Grad ønskelig;